

Naomi Fermont (25) droomde een baan als instructeur bij Gilde Opleidingen

Ik wilde dit zo graag

Naomi Fermont (25) woont met vriend en zoontje in Maasniel. Ze werkt als instructeur bij Gilde zorg college. Daar geeft ze les aan de BBL-studenten (werken en leren).

Ze krijgt dikwijls de vraag hoe het haar gelukt is. Dat de aanhouder wint, blijkt uit haar verhaal. In 2016 volgde ze zelf nog de opleiding Verpleegkunde bij Gilde. Nadat ze een aantal jaren praktijkervaring heeft opgedaan, keerde ze in mei van dit jaar terug bij haar oude school.

De praktijk

“Vlak nadat ik was afgestudeerd, ben ik gaan werken in het zorghotel in Roermond. Dat is een plek waar mensen komen om te revalideren, de zogenaamde langdurige zorg. Dat was niet helemaal mijn ding. Ik miste het ziekenhuisbed. Ben uiteindelijk dan ook in het ziekenhuis gaan werken. Dat heb ik met veel plezier gedaan. Maar ik wist dat de zorgzwaarte me parten zou gaan spelen. Aan het bed werken vind ik geweldig. Maar voor mijn lichaam bleek dat toch een enorme uitdaging. Ik kreeg lichamelijke klachten. Maar die praktijkervaring in het ziekenhuis neemt me niemand meer af. Ik maak er nog dagelijks gebruik van om mijn studenten goede voorbeelden te kunnen geven. Op die manier gaat de lesstof meer leven.”

Grote droom

“Het mbo-onderwijs heeft me altijd beziggehouden. Na mijn afstuderen, vroeg ik aan mijn docent wat ik moest doen om instructeur te worden. Dat wist ze me haarfijn uit te leggen. Ik heb ze bij Gilde heel vaak ‘gestalkt’ daarna. Ze hebben menige sollicitatie, op een gerichte vacature en ook open, van mij mogen ontvangen. Ik werd helaas steeds afgewezen vanwege mijn gebrek aan ervaring. Dat begreep ik wel. Maar mijn droom was zo groot. Ik kreeg de vraag vanuit Gilde om te starten met het traject *bouwen aan morgen*. Ze hadden wel het idee dat ik hiervoor in aanmerking zou komen, gezien mijn vele sollicitaties. Dat is bedoeld vanuit Gilde om buitenstaanders te laten proeven aan het instructeur- en docentschap. Dat waren vier dagdelen op locatie van Gilde, waarbij Fontys meer info gaf over welke vervolgopleidingen er waren, wat de eisen waren en meer. Dat was zeer leerzaam en goed voor mij. Ik besloot op dat moment om een adviesgesprek in te plannen bij de HAN in Nijmegen. Ik kreeg groen licht om te mogen starten.”

Wending

“Maar het verhaal kreeg een andere wending. In januari 2020 kreeg ik een mail van mijn huidige manager. Er stond een functie als instructeur open. Ik las die mail wel drie keer. Ik kon het bijna niet geloven. Mijn motivatie, inzet en wilskracht werd gezien. Ik mocht op gesprek komen. Een week later, ik zat op een verjaardag, kreeg ik een telefoontje van hem. Hij zei: we willen met jou in zee gaan. Wow. Serieus? Ik was geëmotioneerd en zo ontzettend blij. Ik heb die kans met beide handen aangenomen. Nu werk ik als instructeur en geef ik in de praktijklessen instructies voor verpleegkundige handelingen. Daarin maak ik veel gebruik van praktijkvoorbeelden. Dat helpt mijn BBL-studenten heel goed.”

Opleiding

“In de toekomst zou ik wel officieel de opleiding tot instructeur willen gaan doen. Maar op dit moment krijg ik, omdat ik nieuw ben, ook begeleiding van Fontys. In het begin heb ik gezegd dat ik docentenopleiding wil gaan doen. Maar ik merk dat ik dat absoluut niet wil. De instructeursfunctie past heel goed bij mij. Ik ben meer van de praktijk dan van de theorie. Daar haal ik mijn voldoening uit. Door de Corona-tijd ben ik in september echt gestart met de praktijklessen. Ik kan zeggen dat vond ik best een beetje spannend. Maar het heeft goed uitgepakt. Onze studenten zijn gedreven en kijken vooruit naar toekomst om een volwaardig verpleegkundige te worden.

Over groeien en respect

“Ik heb echt heel bewust voor mbo gekozen. Gezien mijn achtergrond als mbo-verpleegkundige spreekt de praktijk me enorm aan. Zeker de vertaalslag in de les naar mijn eigen praktijkervaring. Een hbo-er leert bijvoorbeeld niet hoe je om moet gaan met bejegening van een zorgvrager. Dat leer je in het mbo wel en heb je ook hard nodig in de praktijk. Het gaat om meer dan alleen de verpleegkundige handelingen. Dat is het mooie aan mijn vak. Een ander prachtig aspect is dat ik studenten zie groeien. Ze komen binnen zonder kennis en gaan weg met een bak aan ervaring en kennis. Dat voelt zo goed om daar onderdeel van uit gemaakt te hebben.”

“Ik heb veel respect voor mijn collega-instructeurs en docenten. Er wordt keihard gewerkt in het onderwijs. De buitenwereld heeft een vertekend beeld. In de Coronatijd heb ik bijvoorbeeld samen met een collega een *padlet* (digitaal prikbord) gemaakt. Daarin staat veel informatie over basiszorg en verpleegtechnisch handelen. We hebben theorie en praktijk gecombineerd en het interactief en visueel gemaakt. Daar zijn we heel lang mee bezig geweest. Dat beseffen veel mensen niet. En dat gebeurt ook allemaal in het mbo-onderwijs. De baan van mijn dromen!”

<foto>